

ජනසවිය — දේශීය ප්‍රශ්නයකට
දේශීය විසඳුමක්

சனசக்தி — உள்நாட்டுப் பிரச்சினைக்கு
உள்நாட்டுத் தீர்வு

**JANASAVIYA – A LOCAL ANSWER TO
A LOCAL PROBLEM**

ජනසවිය භාරකාර අරමුදල ආරම්භ කිරීමේ අවස්ථාවේදී
ජනාවිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින්
1991 මැයි මස 25 වැනි දින කොළඹ බණ්ඩාරනායක
අනුස්ථරණ භාණ්ඩාර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාවේදී
පවත්වන ලද කථාව

சனசக்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியத்தை
ஆரம்பித்துவைத்து அதிமேதகு ஐனாதிபதி
ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை
கொழும்பு, பிளம்ஹிசிள் — 1991 மே 25

ADDRESS OF
HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA
AT THE INAUGURATION OF THE
JANASAVIYA TRUST FUND – 25TH MAY, 1991
BMICH, COLOMBO

ජනාධිපති කාර්යාලය
ප්‍රස්තකාලය

ජනසවිය භාරකාර අරමුදල ආරම්භ කිරීමේ අවස්ථාවේදී ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදස මැතිතුමා විසින් 1991 මැයි මස 25 වැනි දින කොළඹ බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාවේදී පවත්වන ලද කථාව

අද දින අප සිහිනයක් ක්‍රියාවට නංවමින් ජනසවි මාවතේ තවත් පියවරක් ඉදිරියට තබමු. ජනසවිය භාරකාර අරමුදල ආරම්භ කිරීමෙන් දිළිඳුකම තුරන් කිරීමේ අපගේ ප්‍රයත්නයෙහි ප්‍රධාන පියවරකට අපි පා තබමු. භාරකාර අරමුදල අප විසින් ලබා ඇති සාර්ථක ප්‍රතිඵලවලට වැදගත් සාක්ෂියකි. මෙය අපගේ ඇපකැපවීම හඟවන ලාභනයකි. එය අපගේ අනාගත සංවර්ධනයට රුකුලකි.

ජනසවිය භාරකාර අරමුදල ජනසවි වැඩසටහන තුළින් උද්ගත වුවකි. 1988 ඔක්තෝබර් මාසයේ මගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශයෙහි ජනසවි සංකල්පය හඳුන්වා දුනිමි. ජනාධිපති මැතිවරණ ව්‍යාපාරයෙහිදීත්, ඉන් පසුව 1989 මුල් භාගයේදී පැවැත්වුණු පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේදීත් ජනසවි වැඩසටහනට දිගින් දිගටම පහර ගසන ලදී. එය උපහාසයට ලක් කරන ලදී. එහෙත් ශ්‍රී ලංකා ජනතාව ඒ පිළිබඳව විශ්වාසයක් තබා තිබුණි. ඔවුන් විසින් එය අනුමත කරමින් ඊට ජන්දය දෙන ලදී. 1989 ඔක්තෝබර් මාසයේදී එය ක්‍රියාත්මක කිරීම අපි ඇරඹුවෙමු.

ඒ පිළිබඳව පෘථුල ලෙස සැක පල කෙරිණි. දේශීය හා විදේශීය න්‍යායවාදීන් හා විවේචකයින් විසින් එම සංකල්පය හා වැඩසටහන හෙළා දකින ලදී. ඔවුනට එම ප්‍රයත්නය ආරම්භ කිරීමටත් පෙර බිඳ වැටුණාක් සේ පෙනුණි. මේ පිළිබඳව සැක පහල කල අය හා උද්භෝෂණය කල අය මුළු මහත් ආර්ථික ක්‍රමයම කඩා හැලෙන බව ප්‍රකාශ කලහ. ලෝකයේ

කිසිම රටක ජනයා වි ක්‍රියාදාමය සාර්ථක වී නැති බවට අපට අනතුරු ඇඟවීම් කෙරුණි. අපගේ පිළිතුර වූයේ එය මෙතෙක් කොතැනක හෝ ක්‍රියාත්මක නුච්චක් බවයි.

මා ඩොරයට පත්වූයේ එක් කරුණක් නිසා පමණි. එනම් අපගේ ජනතාවට එය චුච්චතාවී තිබීමයි. මොවුන්ට එය චුච්චතා කළේ මක්නිසාද? එය ඔවුන්ට චුච්චතා කළේ ආණ්ඩුව ඇතිවී තැනිවී ගියත් දිළිඳුකම වෙනස් නොවී එසේම පවත්නා බව ඔවුන්ට පෙනී යාම නිසායි. එය ඔවුන්ට චුච්චතා කළේ ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් නිසායි. අපගේ ජනතාවගෙන් ඉතාමත් දිළිඳු කොටස් න්‍යායවාදීන් නොවේ. ඔවුහු ඊනියා අත්තර් ජාතික අර්ථ ශාස්ත්‍රඥයන් ගණයට නොවැටෙත්. ඔවුහු ඊනියා සමාජ විද්‍යාඥයෝද නොවෙත්. ඔවුන් දත්තේ දිළිඳුභාවයේ අවමානය පමණයි. දිළිඳුකම තුරත් කළ හැකිවනුයේ ජනතාව මුල්කොටගත් සැලසුම්ගත ජනතා පදනම් වැඩසටහනට පමණක් බැව් ඔවුහු දනිත්.

සංවර්ධනය පිළිබඳව එක් මූලික සත්‍යයක් පමණක් අප කිසිවිටක අමතක නොකළ යුතුය. ලිපිගොනු ගැන, ආයතන ගැන, නිලධාරීවාදය ගැන දැනුම දිළිඳු මිනිසුන්ගේ දැනුමට ආදේශයක් නොවන බැව් අප මතක තබාගත යුතුයි.

එක් අතකින් මින් ලැබෙන පාඩම් ඉතා පැහැදිලි ජවා විය. අවශ්‍යවන්නේ ජවා හඳුනාගැනීම පමණකි. දිළිඳු බව පවත්නේ කොතනකදැයි දැනගැනීමට අධික වියදම් සහිත අධ්‍යයනයක් කිරීම අවශ්‍ය නැත. දිළිඳු අය ජීවත්වන්නේ කොතැන්හිද ඔවුන් කරන්නේ කුමක්දැයි කීමට ගැඹුරු විග්‍රහ අවශ්‍ය නැත. ප්‍රමාණවත් ප්‍රාග්ධනය නොමැතිවීම මිනිස් සම්පත් පුරුණ ලෙස යොදාගත යුතුයි. මෙම කරුණ අවබෝධ කර ගැනීමට විශේෂ දක්ෂතාවක් අවශ්‍ය නැත.

දිළිඳුකම තැනි කිරීමේ මාර්ගය නම් නුච්චතා රෙගුලාසි මඟින් න්‍යායන්හි එල්බ නොසිට කෙලින්ම වැඩෙහි යෙදීමයි. බොහෝ රටවල බරපතලම සමාජ ප්‍රශ්නය දිළිඳු බවයි. තුන්වැනි ලෝකයෙහි බොහෝ රටවල එය වසංගත තත්ත්වයකට පත්ව ඇත. වසංගත රෝග හදිසි අවස්ථාවන්ය. විවේකීව විසඳුම් සෙවීමේ සුඛ තමන්තාවයක් හදිසි අවස්ථාවන්ට නැත.

එබැවින් අපි දේශීය ප්‍රශ්නයකට දේශීය විසඳුමක් සකස් කළෙමු. ජනසව්‍ය ප්‍රායෝගික විසඳුමකි. අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නවලට අපට බාහිර විසඳුම් යෙදිය නොහැකිය. චර්ම රෝග වෛද්‍යවරයකුට හෘද රෝගයට ප්‍රතිකාර කළ නොහැකිය. අපගේ ක්‍රියා මාර්ගය වූයේ ශ්‍රී ලංකා ජනතාවගේ සහජ බුද්ධියට සරිලන වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීමයි.

එය ක්‍රියාත්මක කිරීම අරඹා දහනම මසක් ගත වී ඇති අද එහි ප්‍රතිඵල දක්නට ලැබෙයි. අප පළමුවැනි වටය වශයෙන් හඳුන්වන පළමුවන ජනසව්‍ය වක්‍රයෙහි දත් පවුල් 1,58,000ක් සිටිත්. දෙවන වටය වශයෙන් හැදින්වෙන, දෙවෙනි ජනසව්‍ය වටය 1990 දෙසැම්බර් මස ඇරඹුණි. දැනට පවුල් 1,02,000ක් ඊට සම්බන්ධ වී ඇත. දෙවෙනි වටය තවමත් විකාශනය වෙමින් පවතියි. අවසානයේ පවුල් 14 ලක්ෂයක් මීට ඇතුළත්වනු ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙමු. මොවුන් නැති බැරී අය අතුරෙන් ඉතාමත් නැති බැරී අය බවත්, දිළිඳු අය අතුරෙන් ඉතාමත් දිළිඳු අය බවත් මතක තබා ගත යුතුයි.

කාලය අතින් සලකන විට ජනසව්‍ය කථාව ඉතා කෙටිය. එහෙත් ලබා ඇති ප්‍රතිඵල අනුව එය දීර්ඝය. එය විශේෂයෙන් දිරිගන්වන සුළු අංශ දෙකකින් යුක්තය. මින් පළමුවැන්න නැතිබැරී අය අතර ජනසව්‍ය ලබා ඇති විශ්වාසනීය භාවයයි. නැතිබැරී අය සම්පූර්ණයෙන්ම ඊට ඇපකැපවී ඇත. ඔවුන්ගේ සහභාගිත්වය මගින් ඉලක්ක කිරීමේ හා තෝරාගැනීමේ කාර්ය ක්‍රමය සාර්ථක ලෙස දියුණු කොට ඇත. නැතිබැරී අය ඔවුන් විසින්ම ඔවුන්ගේ සංවිධාන ගොඩ නගා ගෙන ඇත. ඔවුන් කණ්ඩායම් වශයෙන් සංවිධානය වී ඇත. ඔවුන් කාන්තාවන් වශයෙන් සංවිධානය වී ඇත. ඔවුන් ප්‍රජාවක් වශයෙන් සංවිධානය වී ඇත. ඔවුන් ආධාර කණ්ඩායම් වශයෙන් සංවිධානය වී ඇත. අනන්‍යතාව පිළිබඳ තම හැඟීමක් ඔවුන් තුළ ජනිත වෙමින් පවතියි. සාමූහිකතාවය පිළිබඳ තව හැඟීම් ඔවුන් තුළ වර්ධනය වෙමින් පවතියි. කලකිරීම් හා කොන්විම් ස්වභාවයෙන් ඔවුහු ක්‍රම ක්‍රමයෙන් මිඳෙමින් සිටිත්.

විශාල අනර්ථකාරී වැරදි හැඟීම් සම්භාරයක් මින් දෙදරා යයි. ඒ කුමක්ද? එනම්, ජනසව්‍ය අසාර ඵල රහිත නාස්තිකාර වැඩසටහනක් ය යන මිථ්‍යා විශ්වාසයයි. යථා තත්ත්වය නම් එය ඵලදායක, අවශ්‍ය, විනයගරුක වැඩසටහනකි. ජනසව්‍ය කිසි දිනෙක නොමිලයේ දෙනු ලබන දීමනාවක් නොවනු ඇත. එය නැතිබැරීකම නමැති යඳම් කඩා බිඳ

දැමීමට සලස්වන්නකි. ආධාර, ආයෝජන, දිරිගැන්වීම් හා සංවර්ධන කුසලතාවල සම්මිශ්‍රණයක් වූ ජනසවිය. අවස්ථා පාඨ දෙන කවුළුවක් වෙයි. එය රැකියා නොමැත්තවූන්ට නොමිලේ දෙනු ලබන දීමනාවක් නොවෙයි. එහි පරමාර්ථය පොද්ගලික ආරම්භක ගන්නන් වර්ධනය කිරීම හා පොද්ගලික ව්‍යාපාර නංවාලීමයි.

අප ජනසවිය දෙස බැලිය යුත්තේ පුහුණුවීම් වැඩසටහනක් වශයෙනි. පුහුණු වන්නා පුහුණුව අවසානයේදී ගතයක්වත් නොමැති පුද්ගලයෙකු ගේ තත්ත්වයට පත් නොවන බවට වගබලා ගන්නා ක්‍රියාදාමයකි ජනසවිය. සුළු කර්මාන්තකරුවකු ගේ සාර්ථකත්වයට හෝ අසාර්ථකත්වයට හේතුව බොහෝ විට ඔහු සතුව සුළු ප්‍රාග්ධනයක් තිබීම හෝ නොතිබීමයි.

ජනසවියේ ඉතාමත් දිරිගන්වන සුළු දෙවෙති අංගය නම් ඉන් ඇති කෙරෙන නිෂ්පාදන කාර්යාවලියයි. සාරගම් වැඩසටහන යටතේ ගම්බදව දස ලක්ෂ ගණනාවක් වටිනා මූලික පහසුකම් ගොඩනගා ඇත. අඩුවෙන් ප්‍රයෝජනයට ගෙන ඇති හා ප්‍රයෝජනයට ගෙන නැති සම්පත් ප්‍රයෝජනයට ගැනීමේ මට්ටම වැඩිවී ඇත. අස්වැන්න එකතු කිරීමේ වේගය, විශේෂයෙන්ම වියලි කලාපයෙහි බෙහෙවින් ඉහල ගොස් ඇත. නිවාස සැපයීම හා සෞඛ්‍ය සේවය සැහෙන දුරට දියුණු වී ඇත. අලුත් ශිල්ප කර්මාන්ත වැඩිදියුණු වී ඇත.

ඉතිරි කිරීම් හා ණය සැපයීම් කටයුතු සම්බන්ධයෙන් බලවත් වෙනස් වීමක් දක්නට ලැබෙයි. රු. 458ක් කරන ලද ඉතිරි කිරීම් රුපියල් ලක්ෂ 5,250 ඉක්මවා ඇත. මේවා සිය කැමැත්තෙන්ම කරන ලද ඉතිරි කිරීම්ය. මීට අමතරව ගම් දතවිවල කණ්ඩායම්වල සුළු පොදු අරමුදල්වල තවත් ඉතිරි කිරීම් ඇත. පහල සමාජ මට්ටමේ සිට කෙරෙන අති විශාල නව ඉල්ලුම් කාර්යක්ෂමව ඉටු කිරීම සඳහා අප බැංකු ක්‍රමයට මහත් ආයාසයකින් කටයුතු කිරීමට සිදුවී ඇත. නව තීර්මාණාත්මක කාර්ය ක්‍රම හා මිනුම් ඔවුන් ඉගෙනගන්නා අතර ඒවා සම්බන්ධයෙන් අත්හදා බැලීම්වල ඔවුහු තීරතව සිටිති.

ලංකා බැංකුව, මහජන බැංකුව, සමුපකාර ග්‍රාමීය බැංකු හා ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු හතරෙන් යුත් ප්‍රධාන බැංකු පද්ධතිය මගින් ජනසවිය පවුල්වලට සුළු ණය 25,000කට අධික සංඛ්‍යාවක් දී ඇත. මීට

අමතරව අති විශේෂ නිර්මාණාත්මක කටයුත්තක් ද වෙයි. හම්බන්තොට උප දිසාපති කොට්ඨාශයේ කාන්තාවන් ශාඛා සමිති විස්සකින් යුත් ඔවුන්ගේ මුදුන් මට්ටමේ “ ජනශක්ති සමස්ත කාන්තාවන්ගේ බැංකුව ” පිහිටුවා ගෙන ඇත.

අපගේ ජාතික සමුපකාර පද්ධතිය ද බලවත් වෙනස්කම් වලට පාත්‍ර වී ඇත. නැතිබැරි අයගේ ඉල්ලුම් සම්බන්ධයෙන් සමුපකාර සමිති වඩාත් දැඩි ප්‍රතිචාරයක් දැක්විය යුතු අතර ඒවා ඉටු කිරීමට වගබලා ගත යුතුය. ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් ඉතා සැලකිල්ලෙන් තෝරාගනු ලැබූ ජනසවිලාහීන් දෙදෙනෙකු බැගින් විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවල අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලවලට පත්කොට ඇත. සෑම සිල්ලර වෙලද සැලකටම එහි කටයුතු පරීක්ෂා කිරීම සඳහා මෙහෙයුම් කණ්ඩායමක් පත්කොට ඇත. සමුපකාර ග්‍රාමීය බැංකුවලට වැඩිවැඩියෙන් අරමුදල් සපයා ඇත. සමුපකාර සමිති විශාල ලාභ ලබා ඇත. ඒවා අලෙවි මධ්‍යස්ථාන වශයෙන් ක්‍රියා කරයි. සමුපකාර සමිති තුළ පැහැදිලි අභ්‍යන්තර ප්‍රතිසංස්කරණ වැඩපිළිවෙලක් ආරම්භ වී ඇත.

දුරස්ථව බලන විට ජනසවිය වුවමනාවට වඩා වැඩි අභිලාෂයකින් යුත් වැඩපිළිවෙලක් ලෙස පෙනෙනු ඇත. එහෙත් අපගේ ජනතාව ගැන දන්නා අය, ඔවුන්ගේ චරිත ලක්ෂණ හඳුනන අය, ඔවුන්ගේ සහජ හැකියාවන් ගැන අවබෝධයක් ඇති අය කිසිවිටෙකත් එසේ නොසිතනු ඇත. අප රටෙහි මෙතරම් දිළිඳුකමක් පවත්නේ ඇයි ? දිළිඳුකම ශ්‍රී ලාංකිකයන් උත්පත්තියෙන් ලැබූවක් නොවෙයි. අපේ රට දිළිඳුකම බෙහෙවින් පැවතිය යුතු රටක් නොවෙයි. එසේ නම් දිළිඳුකම ගැන මෙතරම් උනන්දුවක් දක්වන්නේ ඇයි ? ඒ පිළිබඳව උනන්දුවක් දැක්විය යුත්තේ අපගේ ජනතාවට සුදුසු අවස්ථා ලැබී නැති නිසයි. ජනසවිය ඔවුනට එම අවස්ථාව ලබා දෙයි. ජනතාවගේ දුක් කම්කටොළ නැති කිරීමේ අරමුණ සඳහා කටයුතු කරන්නේ නම් මහත්වූ අභිලාෂයක් ඇති කරගැනීම වරදක් නොවන බව කරුණාවෙන් මතක තබාගන්න.

ජනසවිය නැතිබැරි අය රටේ ආර්ථික රටාවට ඇඳ ගනියි. එය ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ක්‍රියාවලියකි. නිෂ්පාදන කටයුතුවලින් බැහැර කොට සිටි විශාල පිරිසක් දැන් ක්‍රියාශීලීව එම කටයුතුවලට සහභාගී වෙත්. ඔවුහු ආර්ථික කටයුතුවල කොටස්කරුවන් වෙත්. දේශපාලන, සමාජයීය හා

සංස්කෘතික කටයුතුවලට ද ඔවුන් වඩාත් අර්ථාත්මකව සහභාගිවීම අරඹනු ඇත. මෙය විමුක්ති ව්‍යාපාරයකි.

නිදහස්ව ක්‍රියාකිරීමේ තවත් අංගයක් තිබෙයි. එනම් ජනසවිස ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී නිලබල ක්‍රමය අවම වශයෙන් යොදා ගැනීමයි. පරිපාලනමය දුර්දත්ත ක්‍රියාවලීන් වැඩි වශයෙන්ම පීඩාවට පත්වන්නේ නැති බැරි අයයි. සංවර්ධන ප්‍රයත්නයන් බොහොමයක් රෙගුලාසි නොණ්ඩුවට හිරවී අක්‍රිය වෙයි. විශේෂයෙන්ම හා නිලධාරීන්ට පමණක් යෝග්‍ය රෙගුලාසි තුළ ඒවා හිරවී මිරිකෙයි. බොහෝවිට දරාගත නොහැකි සීමාකම්, අධිකෂණය, වගකීම හා ප්‍රගති වාර්තා ආදී විවිධ ක්‍රියා මගින් සාධාරණීයකරණය කරනු ලැබේ. ජනසවිස ක්‍රියාදාමයේදී අවශ්‍ය මෙහෙයුම්, වගකීම් පැවරීම් හා ඇගයීම් සහභාගි වන්නාවූ විසින්ම කරනු ලැබේ. වැඩසටහනේ ප්‍රගතිය පිළිබඳව මිට වඩා හොඳින් දත්තේ කවර පුද්ගලයෙක්ද ?

දිළිඳුකම අඩුවෙන් හෝ වැඩියෙන් තිබේ යයි කීමට අපට ඇගයීමකරුවන් විශේෂයෙන් හා මෙහෙයුම්කරුවන් විශාල පිරිසක් අවශ්‍යද ? විශාල වැටුපක් ලබන විශේෂයකුට වඩා දුප්පතා එය හොඳින් දකියි. ලෝකයේ සංවර්ධන කටයුතු, පරිපාලන බර ද එම කටයුතුවලට ආධාර කරන්නාවූන්ට කරන ගෙවීම්වල බර ද දරාගත නොහැකිව කිඳාබසිනු ඇත. මෙය ජනසවිසට සිදුවීමට අපි ඉඩ නොතබමු.

අපගේ සම්පත් උපයෝගී කර ගනිමින් අපගේ ක්‍රම ක්‍රියාවේ යොදවමින් මෙතරම් විශාල වැඩ කොටසක් කර තිබීම ගැන අප ආධිමිඛර වන්නේ මේ නිසාය. විදේශවලින් ලැබෙන ආධාර අපි සතුවීන් පිළිගන්නෙමු. අන්තර් ජාතික ආයතන දක්වන උනන්දුව අපි අගේ කරන්නෙමු. අපි එම ආධාර ඉතා සතුවීන් පිළිගන්නෙමු. ඒ හේතුකොටගෙන ජනසවිසේ පරිමාණයෙහි විශාල වෙනසක් සිදුවනු ඇත. එහෙත් සීමාබන්ධන සහිත කොන්දේසිවලින් යුත් ආධාර පිළිගැනීමට අප සූදනම් නැත. අපගේ වැඩසටහන පුළුල් කිරීම සඳහා එහි හරය විනාශ කිරීම අපට කළ නොහැකිය. තීරණ ගැනීම කවර ස්ථානයකින් සිදුවුවත් පරිපාලනමය පාලන පුජාසනයට නිදහස කැප කිරීමට අපට හැකිද ? බොහෝ විට ප්‍රාග්ධන දයක මුදල් නූල්වලින් බැඳ

ජනාධිපති කාර්යාලය
ප්‍රස්තතාලය

ඇත. එම නුල් මත කිසිදු සංවර්ධන වැඩසටහනක් නොරැඳිය යුතුය. ජනසව් භාරකාර අරමුදල ඊට ලබාගත හැකි ආධාර පිළිගන්නේ මෙම ස්ථාවරය මත පිහිටා සිටිය.

ජනසව්ස භාරකාර අරමුදලේ ව්‍යුහය එබඳු ආධාර සඳහා පහසුකම් යොදා ඇත. භාරකාර අරමුදල, ණය අරමුදල, මිනිස් සම්පත් අරමුදල, ප්‍රජාව්‍යාපාති අරමුදල හා පෝෂණ අරමුදල යනුවෙන් එකිනෙකට සම්බන්ධ අරමුදල් සතරකින් යුක්තය. පරිත්‍යාගශීලීන්ට මත් තමන් කැමැති ඕනෑම අරමුදලකට දායක වියහැකිය. මේ සෑම අරමුදලකටම ඊටම සම්බන්ධ වූ අරමුණක් ඇත.

මෙම අරමුදලේ සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් නම් මෙම සියලුම අරමුදල් හවුල්කරු සංවිධාන මගින් වියදම් කිරීමයි. වියදම් කිරීම කෙළින්ම සිදු නොවෙයි. හවුල්කරු සංවිධාන ප්‍රත්‍යක්ෂ වූත් පරීක්ෂණයට ලක්වූත් අතරමැදියන්ය. ඒවා රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන හෝ ජනතා සංවිධාන හෝ රාජ්‍ය හෝ පළාත් පාලන අංශයේ සංවිධාන විය හැකිය. දුප්පතුන් සමඟ කාර්යක්ෂමව වගකීමකින් යුතුව කටයුතු කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඔවුනට හොඳ වාර්තාවක් තිබිය යුතුය.

මේ ආකාර වූ කොටස්කරුවකු විමටයි අප ලෝක බැංකුවට ආරාධනා කරන්නේ. ලෝක බැංකුව අන්තර් ජාතික සංවර්ධන සංගමය මගින් ආධාර සපයයි. ජර්මන් පෙඩරල් සමූහාණ්ඩුව ද එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන ද මෙම ප්‍රයත්නයේ දී ඉතා සම්පව කටයුතු කරයි. මෙම සහභාගීකරුවන් තබා ඇති විශ්වාසය අප දිරිගන්වයි. ලෝක බැංකුවේ අධ්‍යක්ෂ ඡීන්ජ් අසමුමා මහතා අපි සාදරයෙන් පිළිගනිමු. භාරකාර අරමුදලට ආධාර කිරීම පිළිබඳ සාකච්ඡාවේදී සහභාගීකරුවෙක් වශයෙන් ඔහු වටිනා මෙහෙයක් ඉටු කළේය. ඔවුනට ද ජනසව් භාරකාර අරමුදල සැලසුම් කිරීම සම්බන්ධයෙන් වෙහෙස මහත්සිව් කටයුතු කළ සියලු දෙනාට ද අපගේ අවංක ස්තූතිය පිරිනමමු.

අවසාන වශයෙන් අදහසක් දැක්වීමට කැමැත්තෙමි. ජනසව්ස ලෝක ව්‍යාප්ත වැඩසටහනක් කිරීමට අපගේ බලාපොරොත්තුවක් නැත. එය ශ්‍රී ලංකාවේ අවශ්‍යතා මත පදනම් වූ ශ්‍රී ලාංකික වැඩසටහනකි. එහි සාර්ථකත්වය රඳා පවතින්නේ දේශීය තත්ත්වයන් මතය. ඒ අනුව එය විශ්ව ආදර්ශයක් නොවෙයි. සෑම රටක්ම, තම සමාජය හා සංස්කෘතියට

ගැලපෙන අයුරු ක්‍රම සකස් කොට භාවිතා කළයුතුය. ජනසවිසේත් අතෙක් රටවලට උගත හැකි බොහෝ දෑ තිබේ. එහෙත් දිළිඳුකම. ඒ ඒ පෙදෙස්වලට ඒ ඒ දේශවලට විශේෂයෙන් සීමා වූ තත්ත්වයන් යටතේ පවතින්නක් බව අප මතක තබාගත යුතුයි. ඒ නයින් සලකන විට දිළිඳුකම තැනිකිරීමේ විශ්ව මට්ටමේ ඒකාකාර ක්‍රමයක් අරඹා සූත්‍ය වෙයි. දිළිඳුභාවයේ අශෝගතත්වය ඒ ඒ සංස්කෘතියට ආවේනික වූ ආචාර ධර්ම තුළින් ගොඩනැගී ඇත.

පසුගිය අවුරුදු දෙක තුළ ලබා ඇති අත්දැකීම් අනුව අපට විශ්වාසයෙන් යුතුව අනාගතයට මුහුණ දිය හැකිය. අප බොහෝ දෑ කර ඇත. අප අපගේ සම්පත් හා අපගේම ශිල්පක්‍රම භාවිතා කර ඇත. අපි දැන් තවත් පියවරක් කරා ඉදිරියට පා තබමු. අප විසින් කළයුතු දෑ තවත් බොහොමයක් ඇත. අපගේ ප්‍රයත්නයේ ස්වභාවය වේගවත් කිරීමට ජනසවිසේ භාරකාර අරමුදල ඉවහල් වෙයි. නමුත් ස්වභාවයක සැලැස්මක් ඉන් සැපයෙනු ඇත. සරල වූත් එහෙත් කාර්යසාධකව ක්‍රියාත්මක වන්නා වූත් ක්‍රම තවදුරටත් අනුගමනය කරනු ඇත. එය දුප්පත් අයට නියෝග දීමට හෝ ඔවුන් අභිබවා සිටීමට ක්‍රියා නොකරන අතර ඔවුන්ට සේවය කිරීමට ක්‍රියා කරනු ඇත. අවසාන වශයෙන් ජනසවිසේ දිර්ඝකාලීන අරමුණ වනුයේ එය එමගින් අහෝසි වී යෑමට සැලැස්වීමයි.

අප ඇත්තවශයෙන්ම නිදහස් සමාජයක් බවට පත් වන්නේ දිළිඳුකම නැතිවූ විට පමණකි. අනාගතයේදී ජනසවි භාරකාර අරමුදල සාර්ථක වේවායි මා පතන්නේ මෙම බලාපොරොත්තුවෙනි. බොහෝ දෙනෙකු තම අපේක්ෂාවන් ජනසවිසේ සාර්ථකත්වය මත තබා ඇත. එය අප සියලු දෙනාම ඇපකැප වියයුතු වූ පවිත්‍ර විශ්වාසයකි. කිසිදු දේශපාලන, පන්ති, වාර්ගික, කුල හෝ ආගමික බාධකවලින් අපගේ රටෙහි ප්‍රගතියට හානියක් සිදු නොවිය යුතුයි. ජනසවිසේ ඇපකැපවීම එයයි. එය එසේම ක්‍රියාත්මක වනු ඇත.

ඔබ හැමට ස්තූතියි !

சனசக்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியத்தை
ஆரம்பித்துவைத்து அதிமேதகு ஜனாதிபதி,
ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை
கொழும்பு, பீளம்ஐசிஎச் — 1991 மே 25

இன்று எமது கனவொன்று நனவாகின்றது. இன்று நாம் சனசக்தி பாதையில் ஒருபடி முன்னேறுகிறோம். சனசக்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியத்தின் ஆரம்பம் எமது வறுமைத் தணிப்பு முயற்சிகளில் ஒரு புதிய பிரதான கட்டத்தைத் தொடக்கி வைக்கின்றது. இந்த நம்பிக்கைப் பொறுப்பு எமது சாதனைகளில் ஒரு மைல்கல்லாகவும் உள்ளது. அது, எமது ஈடுபாட்டின் அறிகுறியாகவும் உள்ளது. எதிர்கால அபிவிருத்திக்கு அது ஒரு செயலாக்கியாக விளங்கும்.

சனசக்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியம் சனசக்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்திலிருந்து தோற்றம் பெறுகின்றது. 1988 ஒக்தோபர் மாதத்தில் நான் எனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் சனசக்தி கருதுகோள்பற்றி மேல்வாரியாகக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஜனாதிபதித் தேர்தல் பிரசாரத் தின்போதும் அதைத்தொடர்ந்து 1989 முற்பகுதியில் இடம்பெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தல் பிரசாரத்தின்போதும் இந்தத் திட்டம் மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களால் கண்டிக்கப்பட்டது. அது, நையாண்டி செய்யப் பட்டதும் உண்டு. ஆனால், இலங்கை மக்கள் அதில் நம்பிக்கை வைத்தனர். அவர்கள் அதற்கு வாக்களித்தனர். 1989 ஒக்தோபரில் நாம் அதைச் செயல்படுத்த ஆரம்பித்தோம்.

நம்பிக்கையின்மை தாரை பொழியப்பட்டது. எமது நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் உள்ள கோட்பாட்டாளர்களும் திறனாய்வாளர்களும் கருதுகோளையும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தையும் கண்டித்தனர். அவர்களைப்

பொறுத்தமட்டில் இந்த முயற்சி தொடங்குவதற்கு முன்னமே சிதைந்துவிட்டது. ஐயப்பாட்டாளர்களும் கூக்குரலிடுவோரும் எமது பொருளாதாரம் முழுமையாகச் சிதைந்துவிடுமெனப் பறைசாற்றினர். சனசக்தி அணுகுமுறை உலகில் எந்தப் பகுதியிலாவது சிறப்பாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லையென நாம் எச்சரிக்கப்பட்டோம். அதற்கான எமது பதில் அது பரீட்சித்துப் பார்க்கப்படவில்லை என்பதாகும்.

ஒரு உண்மை மட்டும் என்னை ஊக்கப்படுத்தியது. எமது மக்கள் அதை விரும்பினர். அவர்கள் ஏன் அதை விரும்பினார்கள்? அவர்கள் அதை விரும்பியதற்கான காரணம் அரசாங்கங்கள் வந்து சென்றதே யொழிய வறுமை நிலைத்திருந்ததை அவர்கள் கண்டதேயாகும். அவர்கள் அனுபவத்தின் நிமித்தமே அதை விரும்பினர். மிக்க ஏழ்மை மட்டத்திலுள்ள எமது மக்கள் கோட்பாட்டாளர்கள் அல்லர். அவர்கள் சர்வதேசப் பொருளியல் நிபுணர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களும் அல்லர். அவர்கள் சமூக விஞ்ஞானிகள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களும் அல்லர். அவர்கள் ஏழ்மையின் தாழ்மையைமட்டுமே தெரிந்திருந்தனர். அவர்கள் திட்டமிட்ட, மக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிகழ்ச்சித் திட்டம்மட்டுமே வறுமையை நீக்கவல்லது என்பதை அறிந்திருந்தனர்.

அபிவிருத்தியின் ஒரு அடிப்படை உண்மையை நாம் மறத்தல் ஆகாது; மக்களின் அறிவுசால்புக்கு கோப்புகள், நிறுவனங்கள், பணித்துறையாண்மைகள்பற்றிய அறிவு பிரதியீடாகாது.

ஒருவிதத்தில் கற்ற பாடங்கள் தெளிவானவை. அவற்றை மீட்டு அறிந்துகொள்ள வேண்டியது மட்டும் உள்ளது. ஏழ்மை எங்கு காணப்படுகின்றது என்று அறிவதற்கு செலவுமிக்க ஆய்வுகள் தேவையில்லை. ஏழைகள் எங்கு வாழுகிறார்கள், எதைச் செய்கிறார்கள் என்பதைக் கூறுவதற்கு ஆழ்ந்த பகுப்பாய்வு எதுவும் தேவையில்லை. அதிக மூலதனம் இல்லாதவிடத்து மனிதவளத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். அதைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு விசேட திறமைகள் எவையும் தேவையில்லை.

வறுமையைக் குறைப்பதற்கான திறவுகோல் சிவப்பு நாடாவையும் கோட்பாடுகளையும் குறைத்து வேலையைப் புரிவதாகும். பல நாடுகளில் வறுமை மிகப்பெரிய சமூக நோயாகத் திகழுகின்றது. அது மூன்றாம்

உலக நாடுகள் பலவற்றில் கொள்ளைநோய் பரிமாணத்தை எட்டி யுள்ளது. கொள்ளைநோய்கள் நெருக்கடி மிக்கவை. நெருக்கடிகளுக்கு உடனடித் தீர்வு வேண்டும்.

எனவே, நாம் நம்நாட்டுப் பிரச்சினைக்கு நம்நாட்டிலேயே பதிலை உருவாக்கி உள்ளோம். சனசக்தி செயல் சாத்தியமான பதிலாகும். நாம், உள்நாட்டு விடயங்களுக்கு வெளிநாட்டுத் தீர்வுகளைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது. தோல்நோய் நிபுணரொருவர் இருதயநோய் நிபுணரொருவருடைய வேலையைச் செய்ய முடியாது. எமது அணுகுமுறையானது இலங்கை மக்களின் திறமைக்குப் பொருத்தமான பிரதிபலிப்புக்களை வழங்கும் ஒரு முறையாகும்.

இன்று, செயற்படுத்துகை ஆரம்பித்து பத்தொன்பது மாதங்களின் பின்னர் பெறுபேறுகள் தெரியக்கூடியனவாய் உள்ளன. முதலாவது சனசக்தி சுற்றுவட்டத்தில் — இதனை நாம் வட்டம் ஒன்று என அழைக்கின்றோம் — இப்போது 1,56,000 குடும்பங்கள் உள்ளன. இரண்டாவது சுற்றுவட்டத்தில் — இதனை நாம் வட்டம் இரண்டு என அழைக்கின்றோம் — இரண்டாவது 1990 திசெம்பரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போது 1,02,000 குடும்பங்கள் இதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. வட்டம் இரண்டு இப்போது தோற்றம் பெறுகின்றது. இறுதியில் ஏறத்தாழ 14 இலட்சம் குடும்பங்கள் இதில் சம்பந்தப்படுமென நாம் எதிர் பார்க்கின்றோம். இவர்கள் தேவையுள்ளோரில் தேவையிக்கவர்களும் வறியோரில் வறுமைமிக்கவரும் ஆவர் என்பதை நினைவில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சனசக்தி கதை குறுகிய காலம் கொண்டது. ஆனால் அதன் சாதனைகள் நீண்டவை. விசேடமாக ஊக்கமளிக்கும் அமிசங்கள் இரண்டு உள்ளன. முதலாவது சனசக்தி வறிய மக்களிடையே பெற்றுள்ள நம்பத்தகு தன்மை. வறியவர்கள் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி உள்ளனர். அவர்கள் தமது பங்குகோடலின்மூலம் இலக்கிடுதல், தெரிவு செய்தல் செய்முறையை வெற்றிகரமாக மேம்படுத்தி உள்ளனர். ஏழைகள் தமது சொந்த அமைப்புகளைத் தாமே கட்டி யெழுப்பி உள்ளனர். அவர்கள் தொகுதியினராக அமைந்துள்ளனர். அவர்கள் பெண்களாக அமைந்துள்ளனர். அவர்கள் சமூகங்களாக அமைந்துள்ளனர். அவர்கள் ஆதரவளிக்கும் அணிகளாக அமைந்துள்ளனர். அவர்கள் புதிய அடையாள உணர்வொன்றைப் பெற

ஆரம்பித்துள்ளனர். புதிய ஒற்றுமை உணர்வு அவர்களிடையே வளருகின்றது. அவர்கள் படிப்படியாகத் தமது விலகல் நிலையை அகற்றி வருகின்றனர்.

இது, பெரிய விசமத்தனமான பொய்க்கருதுகோளொன்றை வெளிக் கொணர்கிறது. அது என்ன? அது சனசக்தி சம்பந்தமானது. அதாவது, சனசக்தித் திட்டம் ஆக்கபூர்வமற்றது, விரயமானது என்ற பொய்ப் பிரசாரமாகும். உண்மையில் அது ஆக்கபூர்வமானது, தேவை நிரம்பியது, ஒழுங்குமுறையில் அமைந்தது ஆகும். சனசக்தி வெறுமனே கொடுத்துவிடும் ஒரு விடயமல்ல. அது ஒரு முறிவை — வறுமைத் தொடரிலுள்ள முறிவை ஏற்படுத்துகிறது. ஆதரவளிப்பு, முதலீட்டு ஊக்குகை, அபிவிருத்தித் திறன் ஆகியவற்றைக் கொண்ட சனசக்திக் கலப்பு சந்தர்ப்பம் வழங்கும் ஒரு சாளரமாக விளங்குகிறது. அது ஒரு தருமப் பணம் அல்ல. இதன் நோக்கம் தனிப்பட்ட தொடக்கத்தை — தனிப்பட்ட முயற்சியை உருவாக்குவது ஆகும்.

இதனை நாம் ஒரு பயிற்சி நிகழ்ச்சித்திட்டமாகக் கருதுதல் வேண்டும். இது பயிற்சியின் இறுதியில் பயிற்சியாளரை துட்டுஅற்றவராக்கும் ஒரு முயற்சியல்ல. சிறிய மூலதனமொன்று அநேகமாக சிறிய கைப்பணியாளர் ஒருவரின் வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு வித்தியாசமாக விளங்குகின்றது.

சனசக்தித் திட்டத்தின் இரண்டாவது ஊக்கமளிக்கும் அமிசம், அது உருவாக்கும் ஆக்கத்திறனாகும். சாரகம் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் கோடிக்கணக்கான ரூபா பெறுமதியுள்ள கிராம ஆதார அமைப்பு நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. குறைவாகப் பயன்படுத்திய, பயன்படுத்தாத வளங்களின் உபயோக மட்டங்கள் அதிகரித்துள்ளன. பயிற்சி செய்கையின் தீவிரத் தன்மை குறிப்பாக உலர்வலயத்தில் அதிகரித்துள்ளது. வீடமைப்பு, துப்புரவாக்க வசதிகள் பெருமளவு மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளன. புதிய கைப்பணித் தொழில்கள் விருத்தி யுற்றுள்ளன.

சேமிப்பு, கொடுகடன் வசதிகள் அடிப்படை மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளன. ரூ. 458/- மூலம் பெறப்பட்ட சேமிப்பு 525 மில்லியன் ரூபாவை விஞ்சியுள்ளது. இவை தன்னிச்சையான சேமிப்பு ஆகும்.

குடிசைத் தொகுதியினரின் சிறிய பொது நிதியங்களில் மேலும் சேமிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அடிமட்டத்திலிருந்து எழும் மிகப்பெரிய புதிய தேவைக்கு திறமையாகச் சேவையாற்றுவதற்கு எமது வங்கித் தொகுதி கடுமையாக உழைக்க வேண்டியுள்ளது. அவை, புது நடைமுறைகள், அளவுகள் கொண்டு கற்று பரிசோதித்துப் பழகியுள்ளன.

நான்கு பிரதான வங்கித் தொகுதிகள் — அதாவது இலங்கை வங்கி, மக்கள் வங்கி, கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கி, பிராந்திய கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கி ஆகியன சனசக்தி குடும்பங்களுக்கு 25,000 க்கும் மேற்பட்ட சிறிய கடன்களை வழங்கியுள்ளன. மேலும் ஒரு அசாதாரண புத்தாக்கத்தைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அதாவது, அம்பாந்தோட்டை உதவி அரசாங்க அதிபர் பகுதியைச் சேர்ந்த பெண்கள் தமது உச்ச சனசக்தி பெண்களின் வங்கியை இருபது கிளைகளுடன் அமைத்துள்ளனர்.

எமது தேசிய கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தொகுதியும் பாரிய மாற்றத்தைக் கண்டுள்ளது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வறியவரிடமிருந்து வரும் தேவைகளுக்கு கூடியளவில் வகைகூறவேண்டி இருந்துள்ளன. மிக்க கவனமெடுத்துத் தெரிவுசெய்த இரண்டு சனசக்தி நலன்பெறுவோர் பொதுக்கொள்கை விடயமாக பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பணிப்பாளர்கள் சபைக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு சில்லறை விற்பனை நிலையமும் இப்பொழுது அவற்றின் முயற்சிகளைச் சரிபார்ப்பதற்கு கண்காணிப்புக் குழுவின் கவனத்தில் உள்ளன. கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிகளுக்கு அதிகரித்த அளவில் நிதியங்கள் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெருமளவு இலாபங்களைச் சம்பாதித்துள்ளன. அவை விற்பனை நிலையங்களாகத் தொழில்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உட்சீர்திருத்த நடைமுறை ஆரம்பித்துள்ளமை தெளிவாகின்றது.

தொழிலிலிருந்து நோக்கும்போது சனசக்தித் திட்டம் ஒரு பேரவாத் திட்டமாகத் தோன்றக்கூடும். எமது மக்களைத் தெரிந்தவர்கள், அவர்களின் இயல்புகளைத் தெரிந்தவர்கள், அவர்களின் திறமைகளைத் தெரிந்தவர்கள் எவராவது அவ்வாறு நினைக்கமாட்டார்கள். இவ்வளவு வறுமை இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? வறுமை இலங்கையரின் பிறப்புரிமையாக இருக்க முடியாது. நாங்கள் அதிக வறுமை நிலவக்கூடிய ஒரு நாட்டினர் அல்லர். அப்படியாயின் ஏன் வறுமை அத்தகைய

அக்கறையை ஏற்படுத்துகின்றது. எமது மக்கள் சந்தர்ப்பமில்லாது இருந்தார்கள் என்பதனாலேயே இந்த அக்கறை ஏற்பட்டது. சனசக்தித் திட்டம் அவர்களுக்கு அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகிறது. பெருந்தொகையான மக்களின் துன்பத்தைத் துடைப்பதற்கு பேரவா பிரயோகிக்கப்படுமிடத்து அது குற்றமாகாது. இதனை நினைவில் வைத்திருங்கள்.

சனசக்தித் திட்டம் வறியோரை நாட்டின் பொருளியல் வாழ்வில் உட்படுத்துகின்றது. இது ஒரு சனநாயகப்படுத்தும் நடவடிக்கையாகும். ஆக்க முயற்சியில் தொடர்பற்றிருந்த பெருந்தொகையானோர் இப்பொழுது அதில் பங்குகொள்ள முடியும். அவர்கள் பொருளியல் வாழ்வில் பங்குகொள்வர். அவர்கள் அரசியல், சமூக, கலாசார வாழ்வில் மிகக் கூடியளவில் பங்குபற்றவும் ஆரம்பிப்பர். இது ஒரு விடுதலை இயக்கமாகும்.

விடுதலையளிப்பில் இன்னொரு அமிசம் உள்ளது. சனசக்தித் திட்டம் மிகக் குறைந்த பணித்துறையாட்சித் தொழிற்பாட்டையே நாடுகின்றது. நிருவாக கொடுங்கோன்மையின் தாக்கம் வறியோர்மீதே கடுமையாக விழுகின்றது. பெருந்தொகையான அபிவிருத்தி முயற்சிகள் சிவப்புநாடாவில் சிக்கிக் கிடக்கின்றன. அவை, நிபுணர்கள், பணித்துறையாட்சியாளர்களுக்கு மட்டும் பொருந்தும் ஒழுங்குவிதிகளில் சிக்கிக் கிடக்கின்றன. இந்தச் சமையான கட்டுப்படுத்தல்கள், கண்காணிப்பு, வகைகூறுதல், முன்னேற்றம் தெரிவித்தல் போன்றவற்றின்பேரில் அடிக்கடி நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன. சனசக்தித் திட்டத்தில் தேவையான கண்காணிப்பு, வகைகூறல், மதிப்பீடு ஆகியன பங்கு கொள்வோராலேயே செய்யப்படுகின்றன. நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஈட்டும் முன்னேற்றத்தை அவர்களைவிட வேறு யார் சிறப்பாக அறியமுடியும்?

வறுமை கூடுதலாக உள்ளதா அல்லது குறைவாக உள்ளதா என்று கூறுவதற்கு எமக்கு மதிப்பீட்டாளர்கள், நிபுணர்கள், கண்காணிப்பாளர்கள் போன்றோரின் படையொன்று தேவையா? அதிக சம்பளம் பெறும் ஒரு நிபுணரைவிட ஏழையொருவன் அதை நன்கு தெரிந்து கொள்வான். மிகப்பெரிய அபிவிருத்தி முயற்சி, நிருவாகப்படி, அதற்கு உதவநாடுவோரால் ஏற்படும் செலவு என்பவற்றால் அமிழ்ந்துபோக முடியும். இதனை நாம் சனசக்தித் திட்டத்தில் அனுமதிக்க மாட்டோம்.

நாம் எமது சொந்த வளங்கள், சொந்த முறைகளைப் பயன்படுத்தி இவ்வளவையும் சமாளித்துள்ளோம் என்பதையிட்டு பெருமைப்படுவதற்கு இதுவே காரணமாகும். நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்துவரும் ஆதரவை வரவேற்கின்றோம். சர்வதேச நிறுவனங்கள் காட்டும் அக்கறையை நாம் வரவேற்று நயக்கிறோம். சனசக்தித் திட்டத் தராசில் இது ஒரு பெரிய வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தும். ஆனால், நாம் கட்டுப்படுத்தும் நிபந்தனை களுடன் கூடிய உதவுகைகளை ஏற்கமாட்டோம். நாம் எமது நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் சாரத்தை அதை விரிவுபடுத்துவதற்காக அழித்துவிட முடியாது. நிருவாகக் கட்டுப்பாடு என்ற மேடையில் — அது எங்கிருந்து வந்தாலும் — தீர்மானம் எடுக்கும் சுதந்திரத்தை நாம் பலியிட முடியுமா? அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம் எதனையாவது மூலதன உதவிகளுடன் சேர்ந்துவரும் நூலில் தொங்கவிடமுடியாது. இந்தக் கொள்கையுடன்தான் சனசக்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு அது பெறக்கூடிய உதவியை வரவேற்கிறது.

சனசக்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியத்தின் அமைப்பு அத்தகைய உதவிக்கு வசதியளிக்கின்றது. நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியம் நான்கு ஒன்றோடொன்று இணைந்த நிதியங்களை — கொடுகடன் நிதியம், மனிதவள நிதியம், சமூக வேலைத்திட்ட நிதியம், போசனை நிதியம் ஆகிய நிதியங்களைக் கொண்டுள்ளது. அன்பளிப்புச் செய்பவர்கள் தாம் பொருத்தமானதென நினைக்கும் எந்த நிதியத்திற்காவது உதவ முடியும். ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த விசேட இலக்கைக் கொண்டுள்ளது.

இந்த நம்பிக்கைப் பொறுப்பின் தனித்துவமான அமிச மென்னவெனில் நிதியங்கள் யாவும் பங்குதாரர் அமைப்புகள் ஊடாகப் பகிரப்படுவதாகும். அவை நேரடியாகப் பகிரப்படுவதில்லை. பங்குதாரர் அமைப்புகள் சோதித்து நிரூபிக்கப்பட்ட இடைநிலையாளர்கள் ஆகும். அவை அரசாங்க சார்பற்ற அமைப்புகளில் இருந்தோ மக்கள் அமைப்பு களில் இருந்தோ அரசாங்க அல்லது உள்ளூராட்சித்துறையில் இருந்தோ வரமுடியும். அவை ஏழைகளுடன் திறமையாகவும் பொறுப்புடனும் வேலைசெய்த நல்ல அனுபவத்தைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

இந்த பங்குதாரர் அமைப்புமுறையில்தான் நாம் உலக வங்கியை வரவேற்கிறோம். அது, சர்வதேச அபிவிருத்தி அவையினூடாகவே

உதவியை வழங்குகிறது. ஜேர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசும் ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டமும் இந்த முயற்சியில் நெருக்கமாக இணைந்துள்ளன. இக்கூட்டுழைப்பாளர்களின் நம்பிக்கை எமக்கு ஊக்கமளிக்கின்றது. உலக வங்கியின் பணிப்பாளர் திரு. ஷின்ஜீ அசமுமா அவர்கள் பிரசன்னமாயிருப்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். நம்பிக்கைப் பொறுப்புக்கான ஆதரவு சம்பந்தப்பட்ட உரையாடலில் அவர் முக்கியமான பங்குகொண்டவராவர். அவர்களுக்கும், சனசக்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியத்தை அமைப்பதில் கடுமையாகவும் நீண்டகாலம் உழைத்த அனைவருக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுகிறது.

இறுதி அவதானிப்புரையொன்றை நான் வழங்குகின்றேன். சனசக்தித் திட்டத்தை உலகளாவியதாக்கும் அபிலாசை எமக்கில்லை. இது ஓர் இலங்கையர் திட்டம் ; இலங்கையரின் தேவைகளில் வேர்விட்டு உள்ளது. இதனை உள்ளூர் நிலைமையுடன் தொடர்புபடுத்துவதில் தான் அதன் வெற்றி தங்கியுள்ளது. இந்தக் கருத்தில் இது ஒரு உலகளாவிய மாதிரியாக இல்லை. ஒவ்வொரு நாடும் அதன் சொந்தச் சமூகத்துக்கும் கலாசாரத்துக்கும் பொருத்தமான முறைகளை இசைவுபடுத்திப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். சனசக்தித் திட்டத்தில் பிறநாடுகளுக்குப் போதிப்பதற்குப் பல உண்டு. எனினும் வறுமை பல உள்ளூர் சூழ்நிலைகளைக் கொண்டுள்ளதென்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளுதல் வேண்டும். இந்தக் கருத்தில் உலகளாவிய, ஒருசீரான தணிப்புமுறைகள் பொருளற்றவையாகின்றன. ஏழ்மையின் அவலட்சணத் தோற்றம் அதன் தோற்றுவாயின் கலாசாரத் தனித்துவத்தினால் கட்டுப் படுத்தப்படுகின்றது.

கடந்த இரண்டு வருட கால அனுபவம் எதிர்காலத்தில் எமக்கு நம்பிக்கை தருகிறது. நாம் பலவற்றைச் செய்து முடித்துள்ளோம். நாம் எமது சொந்த வளங்களையும் சொந்த முறைகளையுமே பயன்படுத்தி உள்ளோம். இப்போது நாம் இன்னொரு கட்டத்தை எட்டுகிறோம். நாம் இன்னும் எத்தனையோ செய்யவேண்டி உள்ளது. சனசக்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியம் எமது முயற்சிகளின் தன்மைகளைத் தீவிரப்படுத்த எமக்கு உதவும். அது எமக்கு வளைந்து கொடுக்கத்தக்க ஒரு அமைப்பை அளித்துதவும். அது, தொடர்ந்து எளிய, ஆனால் பயனுறுதிவாய்ந்த செயற்படுத்தல் நடைமுறைகளைப் பயன்படுத்தும். அது, ஏழைகளுக்கு சேவையாற்றும்மையொழிய அவர்களுக்குக் கட்டளையிடவோ அவர்கள்

மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவோ மாட்டாது. சனசக்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியத்தின் நீண்டகால நோக்கம் இறுதியில் தன்னைத்தானே ஒழித்துவிடுவதாகும்.

வறுமை இல்லாதொழிந்தபோது மட்டுமே நாம் உண்மையாக விடுதலைபெற்ற ஒரு சமூகமாவோம். இந்த நம்பிக்கையுடன்தான் நான் சனசக்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியத்தை எதிர்காலத்தில் வெற்றிகளை ஈட்டவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன். பல்லோரின் நம்பிக்கைகள் சனசக்தி முயற்சியின் பெறுபேறுகளில் தங்கியுள்ளன. நாம் அனைவரும் எம்மை அர்ப்பணிக்க வேண்டிய புனிதமான நம்பிக்கையே அதுவாகும். எமது நாட்டின் முன்னேற்றத்தை அரசியல், வகுப்பு, இன, சாதி அல்லது மதத் தடைகள் தடுக்கமுடியாது. இதுவே சனசக்தித் திட்டத்தின் ஈடுபாடாகும். அது பேணப்படும்.

நன்றி.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පිස්තකාලය

**ADDRESS OF
HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA
AT THE INAUGURATION OF THE
JANASAVIYA TRUST FUND – 25TH MAY, 1991
BMICH, COLOMBO**

Today, we realise a dream. Today, we move a step further on the Janasaviya path. The inauguration of the Janasaviya Trust Fund opens a major new phase in our poverty alleviation efforts. The Trust is a bench-mark in our achievements. It is a symbol of our commitment. It will be a catalyst for future development.

The Janasaviya Trust Fund springs from the Janasaviya programme. In my election manifesto in October 1988, I outlined the Janasaviya concept. During the Presidential campaign and the Parliamentary elections which followed in early 1989, Janasaviya was attacked. It was even ridiculed. But, the people of Sri Lanka had faith. They voted for it. In October 1989, we began implementation.

There were torrents of scepticism. Theoreticians and critics, at home and abroad, condemned the concept and the programme. For them, the effort had collapsed before it even began. Doubters and shouters proclaimed that our entire economy would crash. We were warned that the Janasaviya approach had not worked anywhere else in the world. Our answer was that it had not been tried !

I was encouraged by only one fact. Our people wanted it. Why did they want it ? They wanted it because they had seen governments come and governments go - but poverty remains. They wanted it because of their experience. Our people at the poorest level are not theorists. They are not so-called international economists. They are not so-called social scientists. They just know the humiliation of poverty. They just know that **only a planned, people-based programme can eliminate poverty.**

We must never forget one basic truth of development ; knowledge of files, institutions and bureaucracies is no substitute for the wisdom of poor people.

In a way, the lessons were evident. They had only to be recognised. No expensive studies are necessary to know where poverty is found. No profound analysis is required to tell us where the poor live or what they do. When you do not have much capital, human resources must be fully mobilized. No special skills are needed to know that.

The key to reducing poverty is to cut the red tape and the theory - and get on with the job. Poverty is the greatest social disease of many countries. It has reached epidemic proportions in much of the Third World. Epidemics are emergencies. Emergencies do not have the luxury of leisurely solution.

So, we fashioned a local answer to a local problem. Janasaviya is a practical answer. We cannot apply external solutions to internal concerns. A dermatologist cannot do a cardiologist's job. Our approach has been a

way of providing responses that suit the genius of the Sri Lankan people.

Today, after nineteen months of implementation, the results are visible. In the first Janasaviya cycle, what we call Round One, there are now 156,000 families. The Second Cycle, what we call Round Two, began in December 1990. Over 102,000 families are currently involved. Round Two is still evolving. We expect a total of around 1.4 million families to eventually be involved. Remember that these are the neediest of the needy, the poorest of the poor.

The Janasaviya story is short in time. But, it is long in achievement. There are two specially encouraging features. The first is the credibility which Janasaviya has won among the poor. The poor have committed themselves totally. They have successfully improved the targeting and selection process by their participation. The poor have themselves built up their own organisations. They have organised as groups. They have organised as women. They have organised as communities. They have organised as support teams. They are beginning to acquire a new sense of identity. A new sense of solidarity is growing among them. They are gradually over-coming their alienation.

This explodes a great and mischievous misconception. What is that ? It is about Janasaviya - the myth that it was unproductive and wasteful. In reality, it is productive, demanding and disciplined. Janasaviya will never be a give-away. It provides a break - a break in the poverty chain. The Janasaviya mix of support, investment incentives and developing skills is a window of

opportunity. It is not a dole. Its purpose is to create individual initiative - individual enterprise.

We must look upon it as a training programme. It is an effort that does not leave the trainee penniless at the end of training. A little capital is often the difference between success and failure of the small craftsman.

The Second most encouraging feature of Janasaviya is the productivity it generates. Millions and millions of rupees worth of village infrastructure has been built under the Saragam programme. The levels of use of underutilized and unutilized resources have increased. Cropping intensity, especially in the Dry Zone, has escalated. Housing and sanitation have seen substantial improvement. New craft industries have developed.

Savings and credit have seen radical changes. The savings out of the Rs. 458/- have exceeded Rs. 525 million. These are voluntary savings. There are further savings in the smaller common funds of hamlet groups. Our banking system has been under heavy pressure to efficiently service a massive new demand from the base. They have been learning and experimenting with innovative procedures and norms.

Four main banking networks - the Bank of Ceylon, People's Bank, Cooperative Rural Banks and Regional Rural Development Banks - have given over 25,000 small loans to Janasaviya families.. Then, there is an extraordinary innovation. The women of Hambantota AGA Division have set up their apex JANASHAKTHI All - women's bank, with twenty branches.

Our national network of cooperatives have also experienced major change. Cooperatives have had to become more responsive and accountable for the demands from the poor. Two carefully selected Janasaviya beneficiaries have been appointed to the directorates of Multi-purpose Cooperative Societies as a matter of policy. Each retail outlet now has a Monitoring Group to check all activities. More and more funds have been channelled to the Cooperative Rural Banks. Cooperatives have earned massive profits. They are serving as marketing outlets. A clear process of internal reform has begun in the cooperatives.

From a distance, Janasaviya may appear to be over-ambitious. Those who know our people, who know their character, who know their talent will never think so. Why is there so much poverty? Poverty is not a birthright of Sri Lankans. We are not a country in which much poverty should exist. Why, then, is poverty such a concern? It is a concern because our people have lacked opportunity. Janasaviya gives them that opportunity. Please remember this : ambition is no fault when it is applied to relieving the misery of the masses.

Janasaviya brings the poor into the economic life of the country. It is a democratising process. Large numbers who have been excluded from productive activity will now participate. They will participate in economic life. They will also begin to participate more meaningfully in political, social and cultural life. This is a liberating movement.

There is another aspect of liberation. Janasaviya seeks to operate with minimal bureaucratization. The oppression of administrative tyranny falls hardest on the poor. Many

development efforts are strangled in red tape. They are strangled in regulations that suit only experts and bureaucrats. Very often, these burdensome restrictions are justified in terms of monitoring, accountability and progress reporting. In Janasaviya, the necessary monitoring, accountability and evaluation is done by the participants themselves. Who can better know the progress that the programme is making ?

Do we need armies of evaluators, experts and monitors to tell us whether there is more or less poverty ? The poor know that better than any high-paid expert ! The global development effort can sink under the administrative weight and costs of those who seek to help it. We will not allow this in Janasaviya.

That is why we are proud that we have managed so much with our own resources and our own methods. We welcome support from abroad. We welcome and appreciate the interest of international institutions. It will make a great difference to the scale of Janasaviya. But, we will not accept contributions with constricting conditions ? We cannot destroy the essence of our programme in order to expand it. Can we sacrifice the liberty of decision-making at the altar of administrative control - from where it comes ? No development programme should be hung by the strings that often accompany capital contributions. It is in this spirit that the Janasaviya Trust welcomes whatever assistance it can get.

The structure of the Janasaviya Trust Fund facilitates such assistance. The Trust has four interlinked funds - the Credit Fund, the Human Resource Fund, the Community

Projects Fund and the Nutrition Fund. Donors can contribute to whatever fund they think is appropriate. Each has its own special focus.

A unique feature of the Trust is that all these funds are disbursed through Partner Organisations. They are not disbursed directly. Partner Organisations are proven and tested intermediaries. They can come from Non-governmental Organisations or People's Organisations or from the public or Local Government sector. They will need to have a good track record of working efficiently and responsibly with the poor.

It is into this partnership that we welcome the World Bank. They are providing assistance through the International Development Association. The Federal Republic of Germany and the United Nations Development Programme are also closely associated with this effort. The confidence of these collaborators encourages us. We welcome the presence of Mr. Shinji Asamuma, Director of the World Bank. He has been a vital participant in the dialogue concerning support for the Trust. To them, and to all those who have worked hard and long on designing the Janasaviya Trust Fund, our thanks are due.

Let me make a final observation. We have no aspirations to globalize Janasaviya. It is a Sri Lankan programme rooted in Sri Lankan needs. Its success depends on relating to local conditions. In that sense, it is not an universal model. Each country must use and adapt methods suited to its own society and culture. Janasaviya has many lessons for other countries. However, we must remember that Poverty has so many specially localized contexts. In that sense universal

and uniform alleviation methods have no meaning. The ugly face of poverty is conditioned by the cultural ethos of its origin.

The experience of the past two years gives us confidence in the future. We have done much. We have used our own resources and our own methods. Now, we move to another stage. We must do much more. Janasaviya Trust Fund will enable us to intensify the nature of our efforts. It will provide a framework that is flexible. It will continue to use simple, but effective implementation procedures. It will function to serve the poor and not to direct or dominate them. Ultimately, the long term purpose of the Janasaviya Trust is to liquidate itself.

Only when poverty is no more will we truly be a liberated society. It is with this hope that I wish the Janasaviya Trust Fund all success in the future. The hopes of many rest on the outcome of the Janasaviya effort. It is a sacred trust to which we must all dedicate ourselves. No political, class, communal, caste or religious barriers must impede the progress of our country. That is the Janasaviya commitment. It will be kept.

I thank you.